

AUGLÝSING

133

17. nóv.

um að niður falli vegabréfaskylda og dvalarleyfa fyrir ríkisborgara Norðurlandanna.

Þar sem Ísland hefur gerzt aðili að samkomulagi hinna Norðurlandanna frá 22. maí 1954, um að leysa ríkisborgara þessara landa undan skyldu til að hafa í höndum vegabréf og dvalarleyfi við dvöl í öðru norrænu landi en heimalandinu, þá er hér með ákveðið, samkvæmt heimild í lögum nr. 18 11. febrúar 1953, um íslensk vegabréf, að íslenskum ríkisborgurum skuli eigi skylt að hafa í höndum vegabréf eða önnur ferðaskilríki við för úr landi til dvalar í einhverju hinna Norðurlandanna eða við komu til landsins frá einhverju þessara landa.

Jafnframt er ákveðið, samkvæmt heimild í lögum nr. 59 23. júní 1936, um eftirlit með útlendingum, að dönskum, finnskum, norskum og sænskum ríkisborgurum skuli eigi skylt að hafa í höndum vegabréf eða önnur ferðaskilríki við komu frá eða brottför til þessara ríkja. Enn fremur skulu danskir, finnskir, norskir og sænskir ríkisborgarar leystir undan skyldu til að afla sér dvalarleyfis.

Ákvæði þessarar auglýsingar öðlast gildi 1. desember 1955.

Dómsmálaráðuneytið, 17. nóvember 1955.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

134

18. nóv.

um opinber reikningsskil.

1. gr.

Sýslumenn og bæjarfógetar skulu mánaðarlega gera ríkissjóði reikningsskil fyrir gjaldheimtum þeim, sem þeim er trúað fyrir.

Með sýslumönnum og bæjarfógetum er í reglugerð þessari enn fremur átt við lögreglustjóra, tollstjóra, borgarfógeta, borgardómara og sakadómara, og eru þeir í reglugerðinni einu orði nefndir reikningshaldarar.

Aðrir reikningshaldarar ríkissjóðs skulu hlíta almennum reglum reglugerðar þessarar og sérreglum um bókhald og skil, eftir því sem við á, en að öðru leyti sérstökum fyrirmælum ráðuneytisins til þeirra, sem gefin hafa verið eða gefin verða.

2. gr.

Reikningshaldarar skulu halda bækur þær, er nú skal greina:

1. Aðalsjóðbók með þessum undirsjóðbókum:
 - a. Manntalsgjaldasjóðbók
 - b. Tollabók
 - c. Aukatekjubók
 - d. Útflutningsgjaldabók
2. Tryggingasjóðbók
3. Manntalsgjaldabók

134
18. nív.

4. Skemmtanaskattsbók
5. Bifreiðaskattsbók
6. Viðskiptamannabækur
7. Birgðabækur

Bækur þessar skulu færðar eftir fyrirskipaðri fyrirmynd frá ríkisendurskoðuninni og skulu löggiltar af henni.

3. gr.

Í aðalsjóðbók skal færa þessa reikninga:

1. Sjóðreikningur
2. Bankareikningur
3. Ríkissjóður
4. Tryggingastofnun ríkisins
5. Umboð fyrir Tryggingastofnun ríkisins
6. Viðskiptamenn
7. Ýmsar innheimtur
8. Kostnaður við embættið

Færa skal í lok hvers mánaðar úr undirsjóðbókum í aðalsjóðbók allt, sem samkvæmt þeim hefur innheimzt, á reikning ríkissjóðs það, sem honum á að skila, á reikning Tryggingastofnunarinnar það, sem henni á að skila, og á viðskiptareikning það, sem öðrum á að skila.

Á reikning umboðsins fyrir Tryggingastofnunina skal færa allar greiðslur til umboðsins eða frá því.

Á viðskiptamannareikning skal færa allar inn- og útborganir vegna dánar- og þrotabúa, ómyndugra fjár, sýslusjóða, sýsluvegasjóða, annarra sjóða í vörzlu embættisins, og aðrar inn- og útborganir vegna viðskiptamanna við embættið.

Á „Ýmsar innheimtur“ skal færa innheimt fé fyrir önnur embætti eða stofnanir og innheimtukröfur sendar öðrum, t. d. yfir kostnað í lögreglumálum, kostnað við skattanefndir o. s. frv.

4. gr.

Í manntalsgjaldasjóðbók skal færa innheimtu eftirtaldrá gjalda þannig sundurliðað:

1. Þinggjöld yfirstandandi árs
2. Eftirstöðvar þinggjalda
3. Söluskattur af smásölu og þjónustu
4. Bifreiðaskatt
5. Iðgjöld bifreiðastjóra samkv. 112. og 113. gr. 1. nr. 50/1946
6. Skoðunargjald bifreiða
7. Öryggiseftirlitsgjald
8. Skoðunargjald skipa
9. Rafstöðvagjald
10. Afgjöld þjóð- og kirkjujarða og lóðarleigur
11. Lestagjald
12. Útvarpsafnotagjald

Undir þinggjöldin heyra þessi gjöld:

- a. Fasteignaskattur
- b. Tekju- og eignarskattur og tekjuskattsviðauki
- c. Stríðsgróðaskattur
- d. Almennt tryggingariðgjald
- e. Slysatryggingariðgjöld samkv. 112. og 113. gr. 1. nr. 50/1946

- f. Námsbókagjald
- g. Hundaskattur
- h. Sýsluvegasjóðsgjald

134
18. nóv.

Þinggjald yfirstandandi árs skal færa ósundurliðað i manntalsgjaldasjóðbók þegar það greiðist. Þar sem þinggjöld þessi greiðast á manntalsþingum má færa þau öll i einu lagi i manntalsgjaldasjóðbók, sem i þingaferð innheimtast. Eftir hvern mánuð sundurliðast heildarfjárhæð innheimtra þinggjalda yfirstandandi árs á ofanskráð gjöld, eftir fyrir fram ákveðinni hlutfallstölu, sem miðast við tilfallin gjöld. Þessi skipting þinggjaldanna skal höfð i mánaðarskilagreinum til ríkisbókhalds og endurskoðunar þangað til i lokaskilagrein. Í lok ársins skulu sundurliðaðar nákvæmlega eftirstöðvar þinggjalda þess árs og samkvæmt þeirri sundurliðun skal fundin raunveruleg sundurliðun innheimtra þinggjalda á árinu. Samkvæmt henni skal vera sundurliðun innheimtra þinggjalda i desemberskilagrein.

Hin mánaðarlega sundurliðun þinggjaldanna skal sýnd i manntalsgjaldasjóðbókinni, aftan við niðurstöður mánaðarins.

Afgjöld i 8. lið skal sundurliða þannig mánaðarlega og sýna aftan við niðurstöðutölur mánaðarins i manntalsgjaldasjóðbókinni:

- a. Afgjöld þjóðjarða
- b. Afgjöld kirkjujarða
- c. Lóðarleigur og afgjöld jarða i kaupstöðum
- d. Afgjöld erfðaleigujarða

5. gr.

Í tollabók skal færa sundurliðað innheimt:

- 1. Vörumagnstoll
- 2. Verðtoll
- 3. Söluskatt af innfluttum vörum
- 4. Innflutningsgjald af benzíni
- 5. Rafmagnseftirlitsgjald
- 6. Matvælaeftirlitsgjald af innfluttum vörum
- 7. Gúmmigjald
- 8. Tryggingarfé fyrir tollgreiðslu.

6. gr.

Í aukatekjubók skal færa sundurliðað innheimt:

- 1. Stimpilgjald
- 2. Þinglýsingargjald
- 3. Skipagjöld
- 4. Iðgjöld sjómanna samkv. 112. og 113. gr. l. nr. 50/1946
- 5. Aðrar almennar aukatekjur
- 6. Skrásetningargjöld bifreiða
- 7. Erfðafjárskatt
- 8. Gjald af innlendum framleiðsluvörum
- 9. Skemmtanaskatt
- 10. Prófgjöld
- 11. Sektir
- 12. Ýmislegt
 - a. Matvælaeftirlitsgjald af innlendum framleiðsluvörum
 - b. Framleiðslugjald af sildarafurðum
 - c. Skipulagsgjald

134 Skipagjöld, prófgjöld og sektir skal sundurliða mánaðarlega aftan við niður-
18. nóv. stöður aukatekjubókarinnar.

Skipagjöldin sundurliðast þannig:

1. Afgreiðslugjald skipa
2. Vitagjald
3. Sóttvarnarsjóðsgjald
4. Tollskoðunargjald
5. Áritunargjald

Prófgjöldin sundurliðast þannig:

1. Prófgjald bifreiðarstjóra
2. Prófgjald iðnnema

Sektir sundurliðast þannig:

1. Ríkissjóðssektir
2. Menningarsjóðssektir
3. Landhelgissjóðssektir

7. gr.

Í útflutningsgjaldabók skal færa:

1. Útflutningsgjald
2. Útflutningsleyfisgjald
3. Fiskimálasjóðsgjald
4. Sildarsölugjald
5. Hlutatryggingarsjóðsgjald af fiskafurðum
6. Hlutatryggingarsjóðsgjald af sildarafurðum
7. Sildarmatsgjald

8. gr.

Í tryggingasjóðbók skal færa eftirtalda reikninga:

1. Sjóður
2. Bankareikningur
3. Embættissjóður
4. Framlag sveitarfélaga
5. Barnalífeyrir, endurkræfur
6. Barnalífeyrir, óendurkræfur
7. Ellilífeyrir
8. Örorkulífeyrir
9. Fjölskyldubætur
10. Fæðingarstyrkur
11. Ekkjubætur og lífeyrir
12. Makabætur
13. Mæðralaun
14. Útborgun á lífeyri

9. gr.

Í manntalsgjaldabókina skal innfæra sundurliðað gjöld þau, er greiða ber á manntalsþingum.

Greiðslur á manntalsbókargjöldum skal færa í greiðsludálka í manntalsgjaldabók jafnóðum sem þær eru færðar í manntalsgjaldasjóðbók.

Ríkisendurskoðunin setur nánari reglur um form manntalsgjaldabóka og færslur á eftirstöðvum manntalsbókargjalda.

10. gr.

134

Skemmtanaskattsbók skal færa í því formi, sem ríkisendurskoðunin ákveður. 18. nóv.

11. gr.

Í bifreiðaskattsbók skal innfæra sundurliðað gjöld þau, sem greiða ber við bifreiðaskoðun.

Greiðslur á bifreiðaskatti skal færa í greiðsludálk jafnóðum sem þær eru færðar í sjóðbók.

12. gr.

Færa skal 2 viðskiptamannabækur, aðra sem svarar til dálksins „Viðskiptamenn“ í aðalsjóðbók, en hina sem svarar til dálksins „Ýmsar innheimtur“.

13. gr.

Reikningshaldarar skulu halda birgðabækur yfir stimpilmerki og önnur verðmæti, sem í vörzlum þeirra eru, svo sem bifreiðamerki, ökuskirteini, viðskiptabækur sjómanna o. s. frv. Skilagrein fyrir verðmætum þessum skal árlega senda ríkisendurskoðuninni og andvirði þeirra skal skilað eftir því sem sérstaklega er fyrir mælt.

14. gr.

Um hver mánaðamót ber reikningshöldurum að senda ríkisbókhaldinu og ríkisendurskoðuninni sitt eintakið hvoru af skilagrein um innborgaðar tekjur, sem greiða á til ríkisféhirðis, og senda ríkisféhirði þá jafnframt andvirði þess, sem innheimt hefur verið í mánuðinum, að frádregnu því, sem þeir hafa haft heimild til eða fyrir-mæli um að leggja út fyrir ríkissjóð eða í þágu embættisins.

Skilagreinarnar, sem eiga að vera í því formi, sem ríkisendurskoðunin ákveður, skulu að undantekinni desemberskilagrein settar í póst ekki síðar en þremur virkum dögum eftir hver mánaðamót.

Innan sama frests skal senda ríkisbókhaldinu símskeyti um innheimtar tekjur í mánuðinum, sundurliðaðar eftir fyrir-mælum þess.

15. gr.

Í árslok ber reikningshöldurum að semja aðalreikning og senda ríkisbókhaldinu og ríkisendurskoðuninni sitt eintakið hvoru af honum. Með aðalreikningi skulu reikningshaldarar senda skrár yfir eftirstöðvar allra tilfallinna tekna við embætti þeirra. Enn fremur skal senda ríkisendurskoðuninni með aðalreikningi embættisbækur þær og eyðublað þau útfyllt, sem hún til tekur. Frumgögn, svo sem skattskrár, farmskrár o. fl., skal einnig senda ríkisendurskoðuninni með aðalreikningi, nema sérstaklega sé lagt fyrir að senda þau fyrir. Formið á aðalreikningi og eftirstöðvaskrár ákveður ríkisendurskoðunin.

Reikningum ber að loka 31. desember ár hvert. Í byrjun næsta almanaksárs skal byrjað á nýju reikningsári í sjóðbókum.

Þó er heimilt að taka innheimt manntalsbókargjöld til janúarloka með reikningsskilum ársins á undan, og færast það þá með desemberskilagrein.

Aðalreikningur, eftirstöðvaskrár og desemberskilagrein skulu send fyrir 15. febrúar.

16. gr.

Reikningshaldara ber að geyma og ávaxta í banka fé embættisins, þar til er því er skilað. Ef ekki er banki eða bankaútibú í grennd við embættisskrifstofu en hins vegar önnur innlánsstofnun, svo sem sparisjóður, má reikningshaldari að fengnu samþykki fjármálaráðuneytisins geyma þar og ávaxta fé það, sem hann kann fljótlega að þurfa að grípa til.

134 Fé embættisins er allt það fé, sem reikningshaldari tekur við samkvæmt embættisskyldu, hvort sem það á að renna í ríkissjóð eða til annarra. Fé búa og sjóða skal vera á sérreikningi fyrir hvert bú og hvern sjóð.

Ekki má blanda fé embættisins saman við eigið fé reikningshaldara eða annarra nema það sé bókfært í embættisbókum.

Vexti af fé búa og sjóða ber að færa hverju þeirra til tekna þegar er þeir tilfalla.

Vexti af öðru embættisfé skal færa ríkissjóði til tekna og skila þeim í hann með öðrum tekjum.

17. gr.

Reikningshaldarar skulu heimta inn tekjur þær, sem þeim er falin innheimta á, svo fljótt sem auðið er eftir að þær falla í gjalddaga.

Þeim ber að neyta lögtaks eða annarra lögheimilaðra aðfarargerða áður en frestur til þeirra er liðinn.

18. gr.

Reikningshöldurum ber að veita starfsmönnum ríkisendurskoðunarinnar frjálsan og óhindraðan aðgang að öllum embættisbókum og skjölum og gefa þeim allar þær upplýsingar, sem þeir æskja, um fjárreiður embættisins.

Reikningshöldurum ber að framvísa sjóð embættisins hvenær sem endurskoðunin krefst þess, og skal hann á hverjum tíma vera sá, sem sjóðbækur sýna.

Þegar sjóðtalning fer fram á vegum ríkisendurskoðunarinnar ber reikningshaldara að sýna endurskoðendum allar fjárreiður, sem hann hefur undir höndum, einnig þær, sem ekki koma ríkissjóði við, til þess að gengið verði úr skugga um það, að ekkert fé fari á milli sjóða.

19. gr.

Ef reikningshaldarar greiða ekki tekjur þær, er þeir eiga að standa skil á til ríkissjóðs, eins og fyrir er mælt í 14. gr., eða gera ekki reikning í tæka tíð, eða standa í skuld eftir skilagrein þeirri, sem fram er komin, eða ef sjóðþurrð reynist hjá einhverjum reikningshaldara, verður farið eftir ákvæðum III. kafla laga nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

20. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. marz 1956. Með henni er úr gildi númer reglugerð um opinber reikningsskil, dags. 11. desember 1929, sem auglýst er í A-deild Stjórnartíðindanna, nr. 82 á því ári.

Fjármálaráðuneytið, 18. nóvember 1955.

Eysteinn Jónsson.

Einar Bjarnason.